

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Napreje«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno št. tudi 12.807]

Podstavo dr. liceja
v Ljubljani.

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din,

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Malto glasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in pódpletnite,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.
Reklamacije za list s pošt. proste

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Vladna kriza.

Vojni minister je odstopil. Svoj odstop je na-
znanil najprej kroni potem šele ministrskemu svetu.
Za vzrok, zakaj da je odstopil, navaja sodelovanje
radičevcev, ki da mu niso všeč. Svoje demisije ne
mara preklicati.

Vlada pa izjavlja na vse to, da krize ni, da
so si krizo le časnikarji izmislili, ki hodijo spraše-
vat zdaj tega, zdaj onega ministra, kako da je s
krizo.

Kriza pa vendarle je. Pa še zelo občutna. Za
nič manj ne pojde zdaj, kakor za eksistenco naše
države. Kajti če bodo generali imeli pravico od-
stavljati ustavo, potem si bo to pravico lastil vsak
in država pride lahko v tak položaj, kakor ga je
n. pr. imela naša stranka v svojih bojih za pravil-
nik: Vsak si vzame svoj kos pravilnika in jaha na
njem, skupnost gre pa k vragu. Vlada bi morala v
tem slučaju izvršiti isto, kar je storila naša stranka.
Pravilnik — čeprav je nepopolen — je svet in kdor
se mu ne mara pokoriti, naj nosi posledice. Če na-
stopi vlada to pot glede na ustavo, ki pravzaprav
ni nič drugega ko pravilnik, bo zmagala in rešila
državo in sporazum med vsemi deli države, če bo
pa cincala, se bo položaj še bolj poslabšal.

Ne gre pa le za to, da je general dovolil si
kritizirati politično stranko, česar nikdar ne sme,
ker se sploh ne sme spuščati v politiko, ampak je
njegova dolžnost ubogati. Zato aktivno vojaštvo niti
volilne pravice nima. Ampak gre za še nekaj več,
kar je sicer pri tem položaju samo po sebi razum-
ljivo, česar pa naši parlamentarci ne razumejo. Gre
namreč za to, da aktivni vojak sploh ne more biti
minister, kakor ne more biti poslanec.

V tem vprašanju tiči kriza. Če stoji naša par-
lamentarna vlada, to je vlada, ki ima v parlamentu
večino, na stališču, da naj postane minister vojne
kak izvoljeni poslanec, potem ima prav, če trdi, da
krize ni — kriza je bila prej, dokler je vodil mini-
strstvo vojne, ki ni imel zaupanja ljudstva.

Seveda pa mora vlada na tem stališču tudi
vztrajati, čeprav bi ji vojaška kamarila izpodnašala
tla pri drugem ustavnem činitelju, pri kroni in bi
krona ne hotela podpisati ukaza o novih ministrih.
Vztrajati pa ne pomeni, da naj začne po orjunaško
groziti z državljansko vojno itd., ampak da naj od-
stopi in da naj stranke, ki so dozdej to vlado tvo-
rile, ostanejo v parlamentarni opoziciji vse dotlej,
dokler bo pomanjkanje denarja prisililo sablje, da
se bodo ljudstvu pokorile.

Tukaj je pa nevarnost. Stranke, ki tvorijo se-
danjo vlado, niso stvarno združene, ampak so se
združile le na negativnem programu (da vržejo Pa-
šića in Pribečevića). Marsikatera izmed njih bo ta-
koj, ko pride zopet v opozicijo, približala se vla-
dnim jaslim in bo s tem zmanjšala številčno veči-
no, ki jo zveza teh strank zdaj ima. Za ta slučaj
se pa boje vse stranke, da ne bodo zadnje, zato
si medsebojno prav nič ne zaupajo, zato delajo že
zdaj druga proti drugi tajne kompromise z raspro-
tnimi strankami in zlasti med klerikalci in radičevci
se bje hud boj, čeprav sta »združeni«. Splošno se
že govori, da bo nastopila koalicijska vlada, ki jo
bodo postavili radikalci, demokrati in klerikalci.
Torej nekaka enotna fronta, ki bo državo izjemala
enako, kakor izjema pri nas delavstvo koalicijska med
Kristanom, Korunom, Kocmurjem, Golouhom, sve-
tkom, Kruščem in podobnimi »strankotvornimi«
elementi, ki vsi hvalijo socializem in njegov pro-
gram in pravilnik, ki pa tega programa in pravil-
nika enako ne marajo izvrševati, kakor ne marajo
izvrševati državne ustave razni generali in ministri.

V naši stranki ni več kriz, odkar velja pravil-
nik. Toda stranka je majhna, ker so jo zapustili vsi
koritarji na eni in nezavedni na drugi strani. Samo
zavedno delavstvo drži stalno skupaj po pravilniku.
Čim več zavednosti, tem prej bo stranka zopet ve-
lika in močna. Enako lahko rečemo glede države:
V večnih krizah se bo valjala, dokler ne premaga-
jo svoje nezavednosti — državljani, volilci. Napre-
dek gre počasi, pa vendar gre. Če smo premagali
Pribečevićev fašizem, ki je hotel svojo državotvor-
nost dokazati z batinami, moramo še premagati tudi
fašizem generala Hadžića, ki misli, da sme ropotati
s sabljo, kadar mu parlamentarna večina ni všeč.
Tudi on se mora ukloniti ustavi, kakor se ji mora
vsak, ki jo hoče izpreminjati, pri tem pa on kot

vojak pri izpremembah niti sodelovati ne more, am-
pak mora brezpogojno ubogati činitelje, ki so po
točasno veljavni ustavi odgovorni za red in mir.

Trboveljski poziv.

[Ponatis iz »Socialista« št. 40. 3. X. 1924]

Pred par tedni je izdala trboveljska organiza-
cija SSJ poziv na konsolidacijo socialističnega po-
kreta v Sloveniji.

Mi smo ta njen korak pozdravili ter smo ča-
kali na njegov odziv v vrstah Bernotovih organizacij.
Toda pravega odziva na to akcijo ni bilo. Zgo-
dilo se ni od strani Bernotovih organizacij prav nič.
Bernot sam pa je seveda udaril v skrajno sovražni
polemiki proti tistim, ki so stavili trboveljski predlog.
— Bernotov pokrajinski odbor molči, pokrajinski
kongres Bernotove skupine pa je za nedogleden
čas preložen.

Mi pa bi radi vedeli, ali se je dala hvalevred-
na akcija Trboveljčanov s tem res končno veljav-
no pokopati? Ali res tudi to leto ne bomo prišli iz
teh ogabnih sporov in se približali vsaj za en ko-
rak pravemu delu za socialistične cilje?

Kakšne so ovire, ki se stavijo temu na pot?

Piše in govori se dosti o pravilniku, progre-
sivnemu davku in drugih takih stvareh.

Mi smo razposlali na vse Bernotove organi-
zacije po en izvod našega pravilnika. Iz tega bo
nesprotna stran razvidela, da je vse, kar se pred-
stavlja tozadevno kot ovira, gola neresnica.

Pravilnika se v vseh važnih točkah ujemata,
v praktično lahko izvedljivi obliki je tudi v našem
pravilniku uveljavljeno načelo progresivnega stran-
kinega davka.

Mi smo sicer večkrat povdarjali, da je orga-
nizacija brez prave socialistične vzgoje in mentali-
tete, kakor mrvo telo brez duše. Pri tem pa ne
povdarjamo nič manj odločno, da socialistično pre-
pričanje, ki se ne izkaže v vplivu na organizacijo,
za socialistično stranko ne more priti praktično
v poštev. Po pravilniku napravljeni sklepi so suve-
reni, ker druge enotne volje v socialistični stranki
ni. Ako bodo vsi prepričani socialisti v organiza-
cijah in v pokretu pridali delati in svoje prepričan-
je v dejanjih kazali — potem ne bo nesoglasja med
formalnimi sklepi in med socialističnim prepričanjem.
Take so tozadevno naše misli. Kdor bi se ujedini-
jenja zato bal, ker bi se bal neupoštevanja sklepov,
ta naj ve, da je njegov strah odveč: Tudi mi pola-
gamo največjo važnost na zakonitost v stranki,
na izvrševanje sklepov.

Proti čemu pa smo? Proti temu, da bi se de-
lali slabi, nepremišljeni in nesocialistični sklepi.

Proti temu, da bi se gospodarilo v strankah
organizacijah tako, kakor gospodarja Bernot. (To go-
spodarstvo se naslanja na same dolgove, — kar
mora voditi prej ali slej v popolno katastrofo, ki
bo socialističnemu pokretu še hudo škodovala.)

Proti temu, da se blatijo v lastnem strankinem
časopisu ljudje, ki si drznejo povedati kako misel,
s katero se urednik ne strinja.

Proti temu, da bi se odtrgal slovenski del
stranke od celokupne Socialistične. Stranke Jugo-
slavije.

Proti temu, da bi slovensko delavstvo ne bilo
v sklopu Socialistične internacionale.

Zadnje pojasnjuje, zakaj smo proti Bernotovi
skupini revolucionarno nastopili, čeprav smo za za-
konitost. Zato, ker so bili Bernotovi sklepi, ki se
obračajo proti celokupni stranki — revolucija. Mi
smo tisti, ki smo pri stranki ostali, ko jo je skle-
nil Bernot zapustiti in iti svoja pota.

Takih sklepov socialist ne sme delati — in
če ni v vodstvu, tudi ne izvrševati.

O vseh stvareh je razgovor mogoč — o teh
temeljnih vprašanjih pa ni.

Zavedamo se, da so to vse vprašanja, pri ka-
terih noben pravi socialist ne more in ne sme po-
puščati, kdor ne želi peljati delavskih organizacij v
brezdno, iz katerega se bodo silno težko rešile.

V tem spoznanju in s čutom odgovornosti, ki
ga imamo napram delavskemu pokretu, obračamo
pažnjo Bernotovim organizacijam na Trboveljski
poziv v pričakovanju, da najde odziva. Tak odziv
bi želeli posebno sedaj pred našim kongresom, ki
nudi možnost vsem Bernotovim organizacijam, da
naše pošteno delo spoznajo. Možnost za to jim je
dana. Če se priklase, da pridejo kot gostje na naš
kongres, je gotovo, da bodo imele priliko videti
naše delo od blizu, dawa bo prilika za medsebojni
razgovor. In ne dvomimo, da bo take goste naš
kongres z veseljem pozdravil. To bi bil nov korak
na potu k zedinjenju! Preko vseh ovir do zedin-
jenja! So trenutki, ko ukazuje višja dolžnost tudi
onemu, ki drži visoko zastavo proletarske demo-
kracije in zakonitosti, da stopi na revolucionarno
pot, — ako ni druge poti do rešitve.

ALI JE TREBA ODGOVORA:

Kristanovci so se zelo nedolžno približali Tr-
bovljam. Kristan in Golouh sta prišla lepo skupaj.
socialpatriot in komunist sta upala, da pojde vse
za njima, če pokažeta, da sta združena. Da se bo-
do tudi tisti omeščali, ki so stali ves čas neomajno
na pravilniku, zato je bilo treba Kruščeve fraze.
češ, proletariat se mora združiti, pa čeprav pade
pravilnik; kajti pravilnik je le kos papirja, in če je
kos papirja na poti, ga je treba odstraniti.

Na tem temelju so skušali tisti, ki so šli iz
stranke zato, ker jim je smrdelspravilnik, potem tr-
boveljske organizacije omajati zveštoho v stranki.
Pa Kruščev apel je ostal brez vpliva, pozneje smo
ališali, da sploh ni apel. Kruščič je podpisal izjavo,
da stoji neomajno na temelju pravilnika in svoj
apel je razlagal le kot nedolžno željo po odkrito-
srčni debati o pravilniku. Kakor da bi mu bil kdo kdaj
branil debatirati! Seveda — Kristanovega kongresa
5. okt. se je pa vendarle udeležil in sicer kot za-
stopnik Unije slov. rudarjev! [To Unijo bo zato
vrag vzal, čeprav Kruščič ne bo nikdar priznal raz-
bijaštva!]

Kako je bil Kruščič »apel« tem gospodom
pri srcu, se vidi iz gornjega Socialistovega članka.
Samo malo je treba misliti, pa je vse jasno. Pra-
vijo, da so za vse, kakor mi, tudi za pravilnik in
za progresivni davek in za izvrševanje sklepov, za
vse, kakor mi, toda, —

proti temu so, da bi se delali slabi sklepi
[kateri sklepi so slabi, to bo odločeval g. Kristan
— enako kakor v parlamentu g. general Hadžić —
kakor za nalašč dela prav zdaj Hadžić v Beogradu
enako »revolucijo«, kakršno zagovarja »Socialist«!
[Poglej uvodnik!]

proti temu so, da bi gospodaril pokr. odbor
in tajništvo [gospodari naj ravnatelj Zadr. banke in
Kons. društva itd., kratko Kristan, ki zna s črnimi
fondi izsesati iz delavstva, česar nezavednost ne da
prostovoljno!]

proti temu so, da smo se odtrgali od celokup-
ne stranke in Internacionale [kdo se je odtrgal in
kako in kaj? Poslanci, ki niso izvrševali sklepov,
koritarji, ki niso hoteli plačevati progr. davka, na-
gradarji, ki so se bali sodbe itd. Zdaj pa pravijo,
da se je stranka od njih odcepila!]

Pravo

Schichtovo-milo z znamko 'Jelen'
je najboljšje in v uporabi najcenejše milo na svetu.
Pri nakupu pazite na ime »Schicht« in na znamko
»Jelen«!

Ali ni zabavno, da hočejo taki ljudje zdaj delati „revolucijo“ v stranki, dočim so dozdaj skupno z meščanskimi strankami delali — korupcijo?

General Hadžić lahko računa na uspeh svoje „revolucije“, jugoslovanski volilci imajo še prekleto malo zavednosti. V naši stranki bo pa Kristan popolnoma zastoj lovil takih uspehov!

Razno.

Drža na podpora ljubljanski občini v znesku Din 800.000 je bila te dni po poljedelskem ministrstvu nakazana. Ta podpora je namenjena za regulacijo Save, ki ogroža ljubljanski vodovod.

Sedanji vozni red na železnicah ostane v veljavi do 3. VI. 1924.

Griža se v Mariboru zadnje čase občutno širi.

Vabilo

k nastopu Delavskih televadnih enot v Šoštanj, dne 12. oktobra 1924.

SPORED:

1.] Od 9 do 10 dop. sprejem gostov na kolo-dvoru; nato odhod na glavni trg, kjer se vrši mladinski shod [ob slabem vremenu v hotelu Jugoslavija]

2.] Ob 11 poskusne vaje članov in članic.

3.] Ob 14 zbrališče na dvorišču hotela „Kunst“ in nato odhod skozi mesto na telovadnišče, kjer bo javni nastop.

4.] Po telovadbi prosta zabava v prostorih hotela „Jugoslavija“ z raznimi zabavnimi atrakcijami. Sodeluje tamburaški odsek „Svobode“ iz Šoštanja.

Vstopnina znaša 15, 10 in 5 Din.

Čisti dobiček se bo porabil za nabavo novega orodja DTE „Svobode“, Šoštanj. — Odbor DTE.

Kupujte čevlje samo z znamko „Sloga“.

Ako pijete „BUDDHA“ čaj,

vživaš že na zemlji raj!

Dopisi.

V službi pri socialistih.

V zadnjem času sem dobil kot član načelstva SSJ dva dopise in sicer od ss. Arnška in Kocjančiča. V obeh dopisih poleg drugih stvari gre v glavnem za rehabilitacijo v službi pri naši stranki oziroma listu. Iz obeh dopisov se jasno vidi, da je prišlo tudi do konflikta med piscema in tajnikom, radi česar iščeta prizadeta sodruka zaščite pri posameznih članih pokrajinskega odbora pismenim privatnim putem. Ker ni časa pri nas proletarcih toliko na razpolago, da bi posameznikom vsak zase odgovarjali, hočem se potruditi in odgovoriti javno, ker se mi zdi potrebno, da pridemo v takih zadevah na jasno, ker so po mojem mnenju tudi v tesni zvezi z načelnimi vprašanji in socialističnimi principi.

V socialističnem delavskem gibanju se v praksi dokaj udriha po delodajalcih in so se že v tem oziru nakopičili celi kupi fraz. Le malokdaj kdo pri takih govorih pomisli na faktično življenje, kako bi cela stvar izgledala takrat, ko bomo mi socialisti v ulogi službodajalca ali pa tudi službojemalca pri socialistični inštanci ali pa podjetju.

V slučaju socialističnega službodajalca nastane vprašanje: Ali se o razmerju službojemalcev napram socialističnim službodajalcem z ozirom na zahteve in ukrepe dolžnega, kakor tudi z ozirom na vprašanje avtoritete, ali se sploh da pri socialistih o tem govoriti?

Mi socialisti stremimo za novim družabnim redom, v katerem hočemo prevzeti in podružniti vsa produktivna sredstva. Trdim, da bodo tudi v podružljenih podjetjih hodočnosti morali biti od strani odgovornih činiteljev pooblaščen vodilni posamezniki z odgovarjajočo strokovno izobrazbo, ki bodo imeli pravico in dolžnost v interesu družbe do zahtev in ukrepov, ki se jim zdijo potrebni v okvirju tega ali onega podjetja, katerega vodstvo jim je slučajno za gotovo dobo poverjeno. Od časa do časa pa prihajajo odločujoči (ne pa vodeči) činitelji skupaj, ki dajejo potrebne smernice za bodoče tudi z ozirom na eventualne pritožbe iz zadnje poslovne dobe. In to je treba, da izvajamo tudi že sedaj pri nas v naši pokrajinski organizaciji, oziroma v njenem tajništvu. Razlikovati je treba dobro da načelstvo in pokrajinski odbor so le vodilni činitelji na gotovo dobo pooblaščen za to od najvišjega činitelja, strankinega zbora. Odločujoči činitelj je odločil tudi svojega tajnika, ki je tudi temu činitelju odgovoren za izvršene posle. Radi tega bi bilo absurdno se vmešavati v notranje posle od strani posameznih članov vodilnega foruma. Naš izvršujoči organ, tajnik, določen po vrhovnem in odločujočem činitelju, mora biti samostojen v izvedbi notranjih poslov tajništva in lista in kot posledica tega mora biti neodvisen pri izbiri sredstev načinov in personela v dosegu sebi določenih nalog, seveda v okvirju programa, pravilnika in socialističnih načel. Vodilni forumi sprejemajo o izvršenem ali nameravanim delu poročila in ga nadzorujejo, kakor tudi dajejo iniciative v posameznih slučajih. Po mojem mnenju je nemogoče še tudi pri takem poslovanju govoriti o kakšnem absolutizmu ali diktaturi, ker po pravilniku je še vedno dana možnost, da se skliče merodajni odločujoči vrhovni činitelj,

ki lahko ukrene potrebne spremembe. Tako daleč po mojem mnenju gre vsa naša sodružnost, svoboda itd. če hočemo sploh kam priti in česa doseči in preprečiti vsako anarhijo. Tudi za socialiste, njihove organizacije in institucije velja red in discipline. V dobi od enega našega kongresa do drugega stojimo v bojni formaciji. In ne gre, da bi cincali dolgo in široko, kdo naj bo za kuharja. To je stvar tačasnega računskega podčastnika. Zaradi tega se konča v takih slučajih tudi načelo javnosti, ker ne gre da bi z notranjimi razmerami, ki vendar nimajo odločujočega vpliva na to, kar hočemo (in to je socializem!) se zadrževali in trtili z njimi čas naših čitateljev in prostor v našem majhnem listu. Tudi za načelo javnosti so različne zadeve, različne kvalitete. Vsaka dobra ideja je toliko časa dobra, dokler ne postane dogma ali šablona. S tem se bomo, upam, tudi pri načelu javnosti v praktičnem še sprijaznili, če nočemo postati asketi. Notranje zadeve naj uredi vodilni činitelj.

Tudi razmere službojemalcev pri socialistih zahtevajo od istih gotove uvidevnosti, čeprav obstojijo sodružnost, svoboda itd. Tudi vprašanje konvenciranja ni popolnoma postranska stvar. Po mojem mnenju vsak konflikt izostane, kakor hitro pride v poštev naše geslo: „Naša moč je v zavednosti!“

Pri količkah zavednosti in količkah čuta do stvari, kateri se žrtvujem, za katero delam in ki mi obenem daje kruh, je po mojem nemogoče, da pride do spora. Tudi vprašanje pariranja ne postane mlinski kamen kar tako. Le malo dobre volje in vse gre. Če pa morda le ne bi šlo, ne morejo posamezni člani vodilga činitelja povzročati eventualne anarhije.

Jos. Pastorek.

Celjske »Novice«.

Sprejel sem od prijatelja Celjske Novice, katere izdaja dr. Ogrizek sedaj za časa volitev, potem bodo gotovo tako krepale kakor Novačanov Republikanec.

Ko sem šel skozi Schönbrunn in sem čital te Celjske Novice, so se mi vse opice smejale, ker je tako hederija tam pisana, da ni ne na vile in ne na grablje.

Tu čitam o neki mreži: „Celjski socialno gospodarski blok.“ Ha, ha, kaj ste socialni? Gospodarski? — Verjamemo, gospodarski že, za svoj žep kakor še vedno klerikal! Tu je pa še druga mešanica zraven, ki jo že tudi dobro poznamo še od ranjke Avstrije: nemške kapitaliste. Sedaj se je spravila prava družba skupaj! Sami gostilničarji s tovarnarjem in odvetnikom Ant. Ogrizkom na čelu. Ha, ha, sami prijatelji revnega sloja! Vidimo, kako si ti posamezni kandidati egoistično grabijo delavske žulje s strupom alkohola — ala Žumer, Rebešek, Janič in drugi, ki so bili na tej kandidatski listi navedeni.

Ti gospodi so vedno javkali, kakšne davke morajo plačevati in da jim je nemogoče izhajati. Vprašamo jih: zakaj pa niso zaprli gostilne, ako jim ni nič nesla v mošnjici? Potem še pa s takimi debelimi trebuh, ki tudi niso od božje volje tako napieti, ampak tak trebuh zahteva dnevno toliko, kakor en delavec celi teden zasluži, Tiste davke, ki jih je naložila občina, niso plačevali iz svojega žepa, ampak plačevali so jih gosti, ker je bilo vino takoj dražje, pa ne samo za davek, ampak tudi za gostilničarja je bilo nekaj procentov zraven. Zato gostilničarjem meznega gibanja ni nikdar, treba.

Tako je cela ta mešanica enako zanič kakor ona, ki jo imajo demokrati in ki se imenuje „Narodni blok“: tu vidimo same odvete, lrgovce, profesorje itd.

Najlepše je rekel neki socialist, da celjski socialno-gospodarski blok in pa narodni blok, sta oba ena juha, po domače rečeno čezajna.

Torej vas skupaj krtimo „buržujski blok“, oboje je eno, čeprav so eni pod načelstvom Dr. Ant. Ogrizka in drugi Dr. Juro Hrašovca.

V tem buržujskem bloku ne vidimo nobenih zastopnikov revnega ljudstva, so samo bolj imenitni gospodje zraven, čeprav bo enkrat ravno tak kupček iz njih kakor iz nas. Zadaž za njimi vidimo par hlapcev, ki so jim šli na limance, ki so samo toliko gori, da je lista polna, v poštev pa tako ne pridejo! Ti revčki spadajo vsi v naše vrste ako hočejo svoj položaj izboljšati. Vidim služabnike, dlnarje itd. pa še na vsaki listi dva vojna invalida! Joj, pa še taka dva sta pri demokratih, ki sem jih smatral, da sta kaj bolj značna v svojih možganih, pa gresta na tako nesramno listo se podpisati, ki je za nove vojne! Na drugi listi tudi vidim dve, ta dva sta tudi bila premalo v vojni! Sploh klerikalno nemčurska lista je največja hinavščina! Taki so na nji ki jih dobro poznamo iz leta 1914, kako so ljudstvo zapirali po Celju, ako je kateri rekel: Ži-

vio Srbijal! To so bili Nemci, klerikalci pa so jim kimali in pomagali ter morilno orožje blagoslovili. To naj zadostuje za enkrat! Vi pa, ki ste revnega sloja se pa sramujte, ker ste še tako, kakor mali otrok: kjer mu kdo kako piščalko pokaže, tja pa leži!

Ljudstvo, kdaj boš pametno, da se boš znalo brez doktorjev in gostilničarjev samo zastopati! Na pravem stališču stojijo socialisti v Celju, da se niso nikamor vkompromisirali.

Socializem je edino eden, ki obsega ves svet pod rdečo barvo! Ta je edini rešitelj vsega revnega ljudstva.

Ne pričakuj socializma, da bo padel iz zraka, in da boš potem rešen! Temveč vsakega posameznika je dolžnost, da se socializma uči in ga izvršuje in nadalje druge uči.

FRANC OSET, Liesing bei Wien.

[Op. ur. Celjske volitve so med tem že minile in marsikdo si bo mislil, čemu smo ta dopis še objavili, ko je že prepozno. Pa zdi se nam, da je zdaj še bolj poučen, še lažje bodo izgubljene ovčice iz njega spoznale svojo zmoto. Tako spoznanje utrjuje organizacijo, trdne organizacije pa so edine zmogljive voditi proletarijat k zmagi. Dobra organizacija lahko mnogo vpliva na občinsko gospodarstvo tudi brez občinskih svetnikov, slebi obč. svetniki pa ne morejo prav nič pomagati.]

Iz Rogoške Slatine. [Ne da jim miru!] Občinski višji redar je dobil od g. podžupana Hvaleca povelje, naj povabi vse gospode odbornike k volitvi župana in dveh svetovalcev. Kot starosta je zasedel županski nališpani prestol dobro nam znani stari znanec poštenjak od nog do glave g. Widgaj ter je z ganljivim govorom pozdravil navzoče g. odbornike, za kar je enoglasno žel laskavo priznanje. Gospod tajnik Sigel je prečital razne paragrafe, kako da se voli župan in njegovi pomočniki. Pri tem poslu mu je sekundiral g. Oblak [znani trgalec lepakov na Slatini] ter mu je bilo videti, da se mu jako mudi na rujno vince zum Ogrisegg. — Sedem listov oddanih; dobil je večino demokratiški nacionalni naprednjak Hvalec, 5 glasov. [Da pa gospoda naprednjaka ne bo tajila nemčurstva; novo izvoljeni Bürgermeister se je dal samo v nemškem jeziku poročiti, ker bi bila poroka s hčerko g. Sterna per slovenisch zu gemein.] Na vse to veselje je zadonelo od gosp. predsednika povelje: nove listke za svetovalce. Izvoljena sta bila Joža Perkovič, kmet in posestnik na Slatini [5 glasov] in Ivan Widgaj, krojač na Slatini, posestnika hiše njegova soproga [5 gl.]. Častiti g. predsednik je pozabil vprašati gospoda Perkoviča, ali sprejme to častno mesto, kar je pa iz nacionalnega ozira do bližnjega odklonil. Momentano so bili novo izvoljeni v zagoni, ker pa tudi stari odborniki niso imeli toliko prisotnosti duha, je pomagal iz te mučne situacije 2. svetovalec Oblak ter rekel, če ne sprejme izvolitev, bo pa plačal kazen 500 K, čemur so vsi novi odborniki pokimali. Vendar je pa tem gospodom povedal britko usodo g. tajnika, da zaenkrat še ni diktature v občini, da bi nevešči odborniki kar tja v en dan predlagali globe, ampak naj prečitajo § 47., kar so vzeli na znanje. Kljub temu še niso verjeli tej odredbi, kar zagrmil glas predsednika, češ, to izvolitev naj razsodi sreski poglavar. Kdo je dal Widgaju glas za podžupana, kakor se naziva, ne vemo. Samo to nam je znano, da mora po naredbi občinski predstojnik sklicati ponovno sejo v roku 8 dni [§ 47]. Pred odhodom se je Widgaj der Berühmte toplo zahvalil za izvolitev g. Hvalecu in ostalim odbornikom. Naglašal je da se bo držal načel, kakor jih je imel pri svojih spreminjajočih se strankah. Posebno rad Widgaj govori še vedno po Slatini, kako hrabro je dal zausnico na Slatini bivšemu ravnatelju dr. Muleju, ter ga je kot nacionalista zastopal odvetnik Zangerl iz Celja. Bil je tudi pisec lista „Štajerca“ ter pisal über die Windischen, za kar imamo dokaze v rokah. Za to njegovo delovanje ga je odlikovalo zdravišče na svoji listi, ker ni mogel najti oporišča pri gosp. Bizjaku, sledaji že ve zakaj ne! O gospodu piscu „Jutra“, über den berühmten Spezialisten, den k. u. k. Kundschafts-offizier na Slatini, in pa o tem katere merodajne osebe na Slatini imajo nemške dame za žene, prihodnjč, da se bo videlo, kdo nemškutari. Kadar gre pa za bratstvo z nemčurji, kakor jih vi nazivate, da pijete in jeste gratis & franko, takrat vam pa niso slabi nemčurji. Tudi s temi imeni pridemo na dan. Zapomnite si gospoda, kar čez našo čast izpod vašega peresa pride, pošljemo s trojno mero nazaj na vašo izobrazbo.

K. Š. Št. 15/I. Slatina.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.
Izdajatelj in odgovorni urednik:
Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

9. X. Tiskarna bratov Rumrca v Krškem. 1000

Kdor potrebuje
žagarja
za vodno žago, naj piše ne upravo lista.
- Dogovor je lahko usten ali pismen. -